

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis Expositio

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Explicatur quinta Clausula. Quibuscunque Privilegiis non obstantibus.
parag. 6

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

56. Non denique illud, quod modò dictum est nu. 48. hic non habere locum, quia Jurisdictionem Religiosi suam habent à Pontifice, mediantibus suis Regularibus Prælati, ut supra dictum est.

57. Hactenus de Declaratione Cardinalium, sequitur Constitutio à Pii V. quæ pro Religiosis est hujusmodi,

a Apud Ant. Es-rob. T. 1. scilicet. 2. pro bl. 29.

Qui semel ab Episcopo in Civitate, & Diocesis suis, prævio examine, Approbati fuerint, ab eodem Episcopo iterum non possunt examinari: ab Episcopo autem successore, pro majore conscientia quiete, examinari de novo poterunt.

58. Nota Primò, hic locutionem esse de Approbatione absolutè, vel etiam de Approbatione, quoad tempus determinatum, v. g. quoad annum, sed pro illo anni tempore.

59. Nota Secundò illud *pro majore conscientia quiete*, non ergo ad libitum, & multò minus ob malevolentiam.

60. Nota Tertio, *ab Episcopo successore*, non ergo poterunt Religiosi jam Approbati ad examen vocari à Capitulo Sede Vacante, id, quod aliqui rectè irem notant apud *Delugo*.

b Peyrin. ap. Delugo de pan. d. 21. n. 62.

61. Denique Constitutio à Urbani VIII. multa statuit in confirmatione, declaratione *Vrb. VIII* nemque prædictæ Constitutionis Pii V. Prædicta 1628 modò, Regulares posse ab Episcopo successore quam re-examinari; & si minus idonei reperti fuerint, reprobati. Secundò, Approbatos ad certum tempus non posse postea confessiones audire, *uni. c. 43. à sine nova Approbatione, prævio etiam novo, n. 210. & si libuerit, examine. Tertio, eos, quos ipsemet Episcopus simpliciter, & absolutè, & sine temporis prædefinitione ad Confessiones accipiendas approbavit, ab eodem non posse reprobati absque nova causa. Quarto, Episcopum non teneri ipsis Regularibus aperire, *q. 12. qui subdit nec ne causa reprobationis, sed Sedi Apostolicæ dumtaxat, ubi eam, sibi iusserit, aperiri. Hæc sunt clara.**

Abbat. per extensum, q. 12. qui subdit nec ne causa reprobationis, sed Sedi Apostolicæ dumtaxat, ubi eam, sibi iusserit, aperiri. Hæc sunt clara.

§. V.

QUARTA CLAUSULA.

Quæ gratis detur.

1. IN aliquibus Diocesisbus solet pro ejusmodi Approbationibus expediendis aliqua pecunia dari. Cum ergo id videatur con-

tra hanc Tridentini clausulam, inquiri Primò, an hoc sit licitum. Secundò, an Approbationes sint validæ?

Respondeo. Quod sint validæ non ambigo, quia in Tridentino non apponitur hæc clausula, ut invalidas acta, quæ contra ipsam fiant. Quamvis ergo in Indulgentiarum concessionibus, ubi expressè ponit Pontifex, se nolle Indulgentiam concedere, si aliquid pro ipsius publicatione, vel præsentatione detur, sit dubitatio, an tunc valeat concessio, (de qua tamen re benignissimè *d* loquitur *d* Quin-
Quintanad. non vero sic *e* Diana) nihilominus in casu nostro, quia non adest ejusmodi clausula irritans Approbationem, rectè concludimus, irritam eam certo non fore ex data pecunia pro illa expedienda, abstrahendo à
horarum, Inbil. 40. dub. 5. c Diana.

2. Quod vero pro Approbatione, de qua nostra est disputatio, illicitè detur, & à M. Notario, illicitè item acceptetur aliqua, quamvis modica pecunia, sive pro ratione laboris, sive sigilli, sive Scripturæ, sive alio titulo, satis decernit Tridentinum, ibi *(et Ap-
probationem, quæ gratis detur, obtineat) addita declaratione Sacre Congregationis, cujus hæc sunt verba allata f à Diana ex Barbo-
sa.*

3. Cancellaris, id est, Notario Episcopi nullo pacto licet etiam in vim taxæ antiquæ, pro Approbatione ad Confessiones audiendas, quam hoc Decretum gratis dari mandavit, quidquam exigere. Lege prædictum locum Dianæ, ubi multa habes pertinentia ad ejusmodi stipendia, quæ solent dari pro Dispensationibus, pro licentiis prædicandi, vel celebrandi, pro Dimissionibus, pro Indulgentiis, &c.

§. VI.

QUINTA CLAUSULA.

Quibuscumque Privilegiis non obstantibus.

1. Diximus initio hujus Cap. 5. §. 2. num. 1. clarè in Tridentino disponi, ut nullus Religiosus sine Episcopi Approbatione valeat Sæcularium Confessiones excipere. Id breviter expendamus, nam non g desunt, qui g *Bordon* propter privilegia Mendicantium, & cum *A/can.* ipsis participantium, negent, illa indigere: *Tamb. de cum Inv. Abb.*

Peyrinus ap. Dian. p. 9. tr. 8. ref. 36. Rois. Men- rig. Nav. Lopez ap. Ant. Es. ob. Theo. Mor. T. i. fo. 7. 2. probl. 30. Joann. Sanc. t. & Dianam d. agentem contra Brunnum hæc, & similia privilegia plus æ quo defendentem, nec denique omittatur Delu- go. e

DIGRESSIVNCVLA.

De Privilegio, quo aliqui, dum iter agunt, gau- dent excipiendi Confessiones Sacularium, sine Approbatione Ordinarii loci.

1. Ex hoc Tridentini, & Urbani Decreto nascitur sequens difficultas. Eugenius VI. Gregorius vero XIII. Patribus Societatis Jesu, hoc Privilegium concessit, ut referatur in nostro Compendio Privileg. V. 1628. Confessarius, nu. 2. Confessarius nostri, ac Prædicatores ab aliquo Ordinario semel approbati, & à suis Superioribus ad ejusmodi munera deputati, quando- cumque, sive mari, sive terra iter faciunt, pos- sunt, (non repugnantibus tamen Curatis Pa- rochialium Ecclesiarum,) Verbum Dei prædi- care, & quorumcumq; Christi Fidelium Con- fessiones audire, dummodo id non faciant in Oppidis, in quibus Ordinarii existunt.

2. Dubitatur jam, an hoc Privilegium sit à Tridentino, vel Urbano revocatum? Re- spondeo. Esse revocatum, affirmant aliqui: non esse revocatum, docet Delugo scum quo constanter sentio: quia & Tridentinum, & Urbanus revocant Privilegia nullam requi- rentia Approbationem, at hoc, & illam requi- rit, & multas habet restrictiones.

3. Tria autem nota in prædicto Privile- gio. Primo, illud (non repugnantibus Paro- chis) unde si consulto effugiam præsentiam Parochi, ne, cognoscens excipere me Confes- siones, impediatur, tuto excipio, quia adhuc Parochus non repugnat.

4. Secundo. Si in aliquo loco adsit Vica-

rius Generalis, non vero Episcopus, uti non possum hoc Privilegio, quia Vicarius Gene- ralis Ordinarius est.

6. Tertio. Si ego hic approbatus me con- feram in aliquem locum alicujus Diocesis, ubi non sum approbatus ad finem, ut alicu- jus Confessionem ibi excipiam, non possum uti hoc privilegio. Sic respondi ab hac mul- tis annis cuidam ex nostris, qui Messana, ubi erat approbatus, ad Oppidum quoddam Ca- labriæ, ubi approbatus non erat, ire intende- bat, ad cujusdam primarii viri Confessionem excipiendam. Ratio fuit, quia illa verba pri- vilegii (quando cumque sive mari, sive terra iter faciunt) significant motum per locum, ergo idem significant, atque per transitum, seu transeunter, seu, ut loquitur Delugo, in itinere, & transitu: At aliquo se de industria conferte; ut ibi Confessiones audiat, nullo modo dicitur transeunter, seu per transitum, seu in transitu ibi repetiri.

Quid, si diu moraturus, sed certè transeun- ter propter alia negotia, in illum locum me conferam, possumne ibi hoc privilegio uti? Respondeo, Certè tunc magis videris illic esse per transitum, quam in fraudem Approba- tionis consulto eas, ut Confessionem audias, & nihilominus à N. R. P. Generali, vel S. Sede majorem hujus dubitationis explicationem desidero.

CAPUT VI.

De aliis conditionibus, requisitis in Ministro Confessionis.

§. I.

De Scientia.

1. Hæc vel expendi potest, qualisnam habitualiter in Confessario reside- re debeat, vel, qualisnam actuali- ter exercenda sit, dum actu Confessiones excipit?

Scientia Confessarii habitualis.

2. Difficile est, ad unguem decernere, ad quem gradum ascendere debeat scientia in Confessario, cujus munus est Judicis, Magistri, & Medici quoad salutem penitentis.

Ex

Quinta. Append. ad l. 40. arum, s. 5. iana. tr. 13. 70. Nota. 7. & 71. Vnde. ana. p. 13. l. 70. c. 100. Sanc. d. 48 num. 7. Dian. p. 11. tr. 2. r. 11. & 12. & p. 9. tr. 9. r. 36. & p. 5. tr. 13. 7. 45. Delugo de pan. d. 21. & n. 51 f. Delugo de pan. d. 21 nu. 2. 9. ardon. 20. b. de Abb.